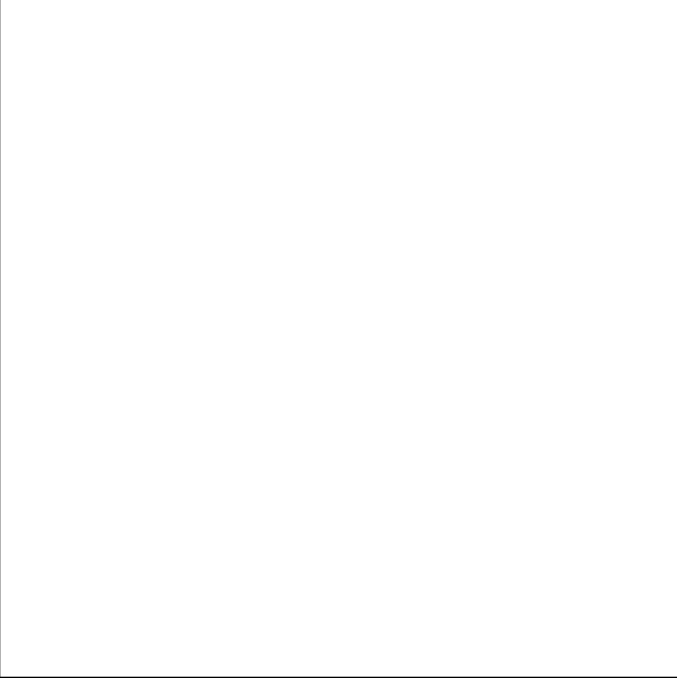

မာဂိုဠာ

Magozwe

✎ Lesley Koyi
 Wiehan de Jager
 Naw Thazin Hway
 5

မာဂိုဠာ / English
 en

Global Storybooks

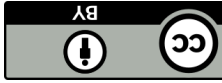
globalstorybooks.net

မာဂိုဠာ / Magozwe

✎ Lesley Koyi

Wiehan de Jager

Naw Thazin Hway (my)

This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 4.0 International License.](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0)
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

အိမ်ရဲ့ ဂရုစိုက်မှုအဝေး နိုင်ရုံဘီဆိုတဲ့ မျှော်ငြိမ်းအတွင်းမှာ
အိမ်ခံရမှာမဲ့ကောင်လေးတစ်အုပ် နေထိုင်ကပြီတယ်။
သူတို့ဟာ နေရက်တိုင်းကို ကြိုဆိုပြီးနေထိုင်ရပါတယ်။
တစ်မနက်မှာ အေးလွန်းတဲ့ ပလပ်ဖောင်းပေါ်မှာအိပ်ပြီး
တဲ့နောက်သူတို့ဖျာကိုသိမ်းကပြီတယ်။ အအေးဒဏ်ကို
ခံနိုင်ဖို့ အမှိုက်တွဲကိုမီးရှို့ပါတယ်။ အဲ့ဒီကောင်လေးအဖွဲ့
မှာအငယ်ဆုံးကတော့ မက်ဂဝေးဖဖြစ်ပါတယ်။

...

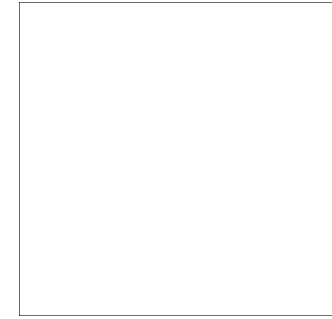
In the busy city of Nairobi, far away from a
caring life at home, lived a group of homeless
boys. They welcomed each day just as it came.
On one morning, the boys were packing their
mats after sleeping on cold pavements. To
chase away the cold they lit a fire with rubbish.
Among the group of boys was Magozwe. He was
the youngest.

အကယ်၍ မက်ဂဝေးက ပန်ရှင်းပတ်ဘာတို့ ပန်ရှင်ငြီးခုံတာ တို့ဆို သူ့ရဲ့ဦးလေးက ရိုက်ပါတယ်။ မက်ဂဝေးက ကျောင်းတက်ချင်ကခြင်းပခြာတဲ့အခါ သူ့ဦးလေးက ရိုက်နှက်ပြီး “နင်ဟာ စာသင်ဖို့ ညံ့ဖျင်းလွန်တယ်။” လို့ပခြာပါတယ်။ သုံးနှစ်လောက် ထိုကဲ့သို့ဆက်ဆံခံရပြီးနောက် မက်ဂဝေးဟာ သူ့ရဲ့ ဦးလေးဆီကနေ ထွက်ပခြားသွားပါတယ်။ သူဟာ လမ်းပေါ်မှာစနေပါတယ်။

...

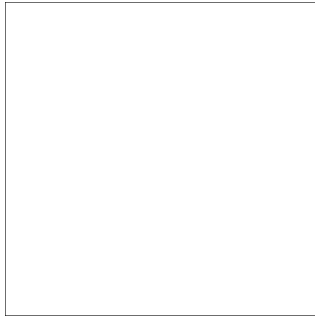
If Magozwe complained or questioned, his uncle beat him. When Magozwe asked if he could go to school, his uncle beat him and said, “You’re too stupid to learn anything.” After three years of this treatment Magozwe ran away from his uncle. He started living on the street.

မက်ဂဝေးဟာ ကျောင်းက ပုံပခြင်စာအုပ်တစ်အုပ်ကိုယူ ပြီးခေါင်မိုးအစိမ်းလေးနဲ့ အိမ်ရိတ် ခံထုမှာ ထိုင်ဖတ်နေပါတယ်။ သောမတ်စ်ဟာ လာပြီးသူ့အနားမှာထိုင်လိုက်ပါတယ်။ သောမတ်စ်က “ပုံပခြင်စာအုပ်လေးက ဘာအကြောင်းလဲ” လို့ မေးလိုက်ပါတယ်။ မက်ဂဝေးက “ကောင်လေးတစ်ယောက် ကျောင်းဆရာတစ်ဦးဖခြ်လာတဲ့အကြောင်းပါ” လို့ဖခြ်လိုက်ပါတယ်။ သောမတ်စ်က “ကောင်လေးရဲ့နာမည်က ဘာတဲ့လဲ” လို့မေးလိုက်တယ်။ မက်ဂဝေးက အပြုံးလေးနဲ့ “သူ့ရဲ့နာမည်က မက်ဂဝေးပါ” လို့ဖခြ်လိုက်ပါတယ်။

...

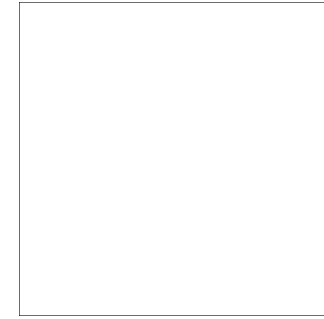
Magozwe was sitting in the yard at the house with the green roof, reading a storybook from school. Thomas came up and sat next to him. “What is the story about?” asked Thomas. “It’s about a boy who becomes a teacher,” replied Magozwe. “What’s the boy’s name?” asked Thomas. “His name is Magozwe,” said Magozwe with a smile.

တစ်နေ့မှာ မက်ဂဝေးဟာ အမှိုက်ပုံထဲမှာ ရှာဖွေနေတဲ့အခါမှာ ဟောင်းပီနွမ်းနေတဲ့ ပုံပြင်စာအုပ်တစ်အုပ်ကို တွေ့ရှိလိုက်ပါတယ်။ နေတိုင်း သူဟာ ဟာအုပ်ကိုထုတ်ပြီးပုံတွေကို ကြည့်ပါတယ်။ စာတွေကိုတော့ သူဘယ်လိုဖတ်ရမလဲမသိပါဘူး။

...

One day while Magozwe was looking through the dustbins, he found an old tattered storybook. He cleaned the dirt from it and put it in his sack. Every day after that he would take out the book and look at the pictures. He did not know how to read the words.

အဲ့ဒီနောက်တော့ မက်ဂဝေးဟာ ခေါင်မိုးအစိမ်းနဲ့ အိမ်ရဲ့ အခန်းထဲကိုပို့ပေးလာပါတယ်။ သူဟာ အခန်းကိုအခြေကောင်လေး ဟောကန်နဲ့ ပေါင်းနေပါတယ်။ အဲ့ဒီအိမ်မှာ ကလေး ၁၀ယောက်ရှိပါတယ်။ အန်တီကေစီအပါအဝင်သူရဲ့ ယောက်ျား၊ ခွေးသုံးကောင်၊ ကြောင်တစ်ကောင်နဲ့ ဆိတ်အိုက်ကြောင်ကောင်ရှိပါတယ်။

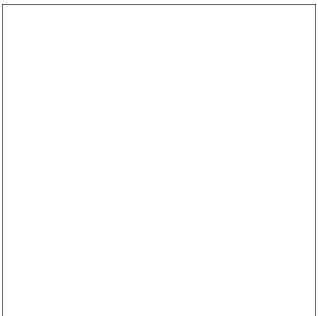
...

And so Magozwe moved into a room in a house with a green roof. He shared the room with two other boys. Altogether there were ten children living at that house. Along with Auntie Cissy and her husband, three dogs, a cat, and an old goat.

The pictures told the story of a boy who grew up to be a pilot. Magozwe would daydream of being a pilot. Sometimes, he imagined that he was the boy in the story.

...

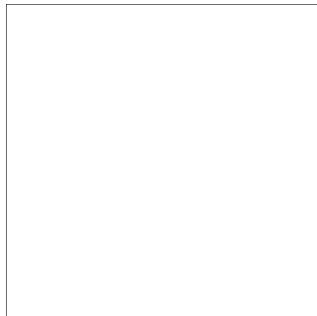
ပုံစံအားလုံးကို ဖတ်ရှုပြီးနောက် နားထောင်ပါ။
ပုံစံအားလုံးကို ဖတ်ရှုပြီးနောက် နားထောင်ပါ။
ပုံစံအားလုံးကို ဖတ်ရှုပြီးနောက် နားထောင်ပါ။

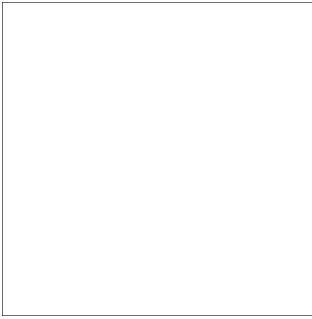

He shared his fears with Thomas. Over time the man reassured the boy that life could be better at the new place.

...

သူ့ကို နားထောင်ပြီးနောက် နားထောင်ပါ။
သူ့ကို နားထောင်ပြီးနောက် နားထောင်ပါ။
သူ့ကို နားထောင်ပြီးနောက် နားထောင်ပါ။

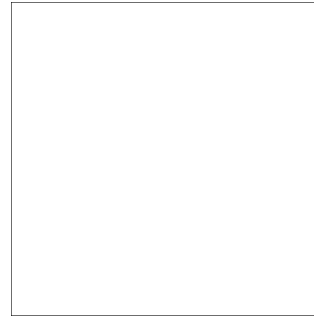

အရမ်းအေးတဲ့တစ်ရက်မှာ မက်ဂဝေးဟာ လမ်းပေါ်မှာထ ပြီးတောင်းစားနေပါတယ်။ လူကကြီးတစ်ယောက်ဟာ သူ ဆီကိုလှူဓာတ်လာပြီး “ဟယ်လို၊ ဦးက သောမတ်စ်ပါ။ ဦးက ဒီနားမှာအလုပ်လုပ်ပါတယ်။ အဲဒီနေရာမှာ သားတစ်ခု ခုစားလို့ရပါတယ်။” လို့ပြောလိုက်ပါတယ်။ သူဟာ ခေါင်မိုးအပြေရောင်နဲ့ အိမ်ကိုညွှန်ပြလိုက်ပါတယ်။ သူက “အဲဒီကိုသွားပြီးအစားသောက်တွဲစားကမြဲလား” လို့ မေးလိုက်ပါတယ်။ မက်ဂဝေးက ထိုလူကကြီးကိုကညွှန်ပြီး အိမ်ကိုလည်းထပ်ကညွှန်ကာ “စားရင်စားပါမယ်” လို့ပြော ပြီးထွက်သွားပါတယ်။

...

It was cold and Magozwe was standing on the road begging. A man walked up to him. “Hello, I’m Thomas. I work near here, at a place where you can get something to eat,” said the man. He pointed to a yellow house with a blue roof. “I hope you will go there to get some food?” he asked. Magozwe looked at the man, and then at the house. “Maybe,” he said, and walked away.

မက်ဂဝေးဟာ နေရာအသစ်တစ်ခုအကခြောင်းနဲ့ ကျောင်း သွားရမယ့်အကခြောင်းကိုတွဲတယ်။ သူ့ရဲ့ဦးလေးပြော သလိုဘဲ ဘာကိုမှသင်ယူတတ်မမြောက်ဖို့ ညံ့ဖျင်းနေရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။ နေရာအသစ်မှာသူ့ကို ရိုက်နှက်ကပြ င်ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။ သူကခြောက်ရွံ့နေမိခဲ့ပါတယ်။ သူက “လမ်းပေါ်မှနေတာထက်စာရင်တော့ ပိုကောင်းမှာပါ” လို့ တွဲမိလိုက်တယ်။

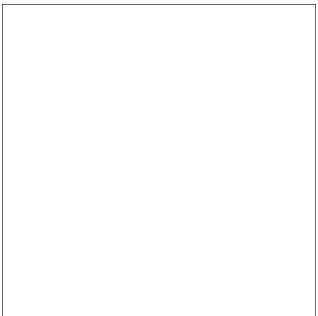
...

Magozwe thought about this new place, and about going to school. What if his uncle was right and he was too stupid to learn anything? What if they beat him at this new place? He was afraid. “Maybe it is better to stay living on the street,” he thought.

Over the months that followed, the homeless boys got used to seeing Thomas around. He liked to talk to people, especially people living on the streets. Thomas listened to the stories of people's lives. He was serious and patient, never rude or disrespectful. Some of the boys started going to the yellow and blue house to get food at midday.

...

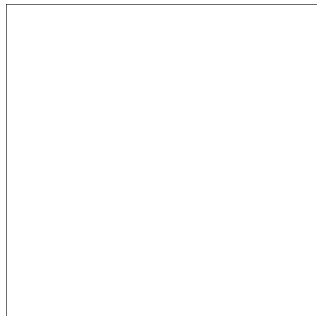
Over the months that followed, the homeless boys got used to seeing Thomas around. He liked to talk to people, especially people living on the streets. Thomas listened to the stories of people's lives. He was serious and patient, never rude or disrespectful. Some of the boys started going to the yellow and blue house to get food at midday.

Around Magozwe's tenth birthday, Thomas gave him a new storybook. It was a story about a village boy who grew up to be a famous soccer player. Thomas read that story to Magozwe many times, until one day he said, "I think it's time you went to school and learned to read. What do you think?" Thomas explained that he knew of a place where children could stay, and go to school.

...

Around Magozwe's tenth birthday, Thomas gave him a new storybook. It was a story about a village boy who grew up to be a famous soccer player. Thomas read that story to Magozwe many times, until one day he said, "I think it's time you went to school and learned to read. What do you think?" Thomas explained that he knew of a place where children could stay, and go to school.

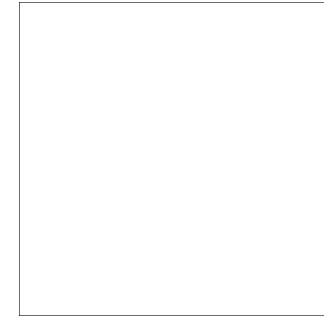

မက်ဂဝေးဟာ ပလပ်ဖောင်းပေါ်မှာထိုင်ပြီးပုံတွဲ
ကည့်နေတဲ့အချိန်မှာ သောမတ်စ်ဟာ သူ့နားမှာထိုင်ပြီး
“ပုံပုံလေးက ဘာအကကြောင်းလဲ” လို့ သောမတ်စ်က
မေးလိုက်ပါတယ်။ မက်ဂဝေးက “လေယာဉ်မောင်းသ
မားဖြစ်လာတဲ့ ကောင်လေးတစ်ယောက်အကကြောင်းပါ။
လို့ မက်ဂဝေးက ပြောပြလိုက်ပါတယ်။ သောမတ်စ်က
“ကောင်လေးရဲ့နာမည်က ဘယ်လိုခေါ်လဲ” လို့မေးလို
က်ပါတယ်။ မက်ဂဝေးက “ကျွန်တော်မသိဘူး၊
ကျွန်တော်စာမတတ်ဘူး” လို့တိုးတိုးလေးပြောလိုက်ပါတ
ယ်။

...

Magozwe was sitting on the pavement looking
at his picture book when Thomas sat down next
to him. “What is the story about?” asked
Thomas. “It’s about a boy who becomes a pilot,”
replied Magozwe. “What’s the boy’s name?”
asked Thomas. “I don’t know, I can’t read,” said
Magozwe quietly.

သူတို့ဟာ တွေ့တိုင်း မက်ဂဝေးဟာ သောမတ်စ်ကို သူ့ရဲ့
ကိုယ်ပိုင်ပုံပုံတွဲပေးပြောပြပါတယ်။ သူ့ဘာကြောင့် သူ့ရဲ့
ဦးလေးဆီကထွက်ပေးရတဲ့ ပုံပုံဖြစ်ပါတယ်။ သောမ
တ်စ်ဟာ စကားအများကြီးပြောပြပါဘူး၊ ပါးတော့ မက်ဂ
ဝေးကိုလည်း ဘာလုပ်ရမလဲဆိုတာလည်းမပြောပါဘူး။
ဒါပေမယ့် သူဟာ သေချာနားထောင်ပါတယ်။ တစ်ခါတ
စ်ရံ ခေါင်မိုးအပြုလေးနဲ့အိမ်မှာစားသောက်ပြီးစကား
ပြောပြပါတယ်။

...

When they met, Magozwe began to tell his own
story to Thomas. It was the story of his uncle
and why he ran away. Thomas didn’t talk a lot,
and he didn’t tell Magozwe what to do, but he
always listened carefully. Sometimes they would
talk while they ate at the house with the blue
roof.